

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. Ловеч, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА

Членове: ЕМИЛ ДАВИДОВ
ВАСИЛ АНАСТАСОВ

при участието на секретаря ДАНИЕЛА КИРОВА
в присъствието на прокурора Р. Ив. П.
като разгледа докладваното от МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20234300600429 по описа за 2023
година

за да се произнесе, съобрази:

С присъда № 15/21.09.2023 г. по НОХ дело № 154 по описа за 2023 г., РС - Тетевен е признал подсъдимия И. Р. Г., ЕГН *****, за виновен в това, че на дата 12.05.2023 год., около 01.40 часа, в с.***, обл. Ловешка, по улица „Опълченска“ в посока на движение гр. София, е управлявал моторно превозно средство-лек автомобил „БМВ 320 Д“, с ДК№ *****, негова собственост, с концентрация на алкохол в кръвта си над 1. 2 промила, а именно 2. 37 /две цяло тридесет и седем/ промила, установено по надлежния ред с протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта № 70/12.05.2023 година на Научно-техническа лаборатория /НТЛ/ при ОД на МВР гр. Ловеч, поради което и на основание чл. 343б, ал. 1 във връзка с чл. 54 от НК го осъдил на 1 /една/ година лишаване от свобода и глоба в размер на 200. 00 /двеста/ лева, която да заплати в полза на държавата.

Съдът на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на така наложеното на И. Р. Г. от с. ***, Ловешка област наказание от 1 /една/ година

лишаване от свобода за изпитателен срок от 3 /три/ години от влизане на присъдата в сила.

Съдът на основание чл. 59, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 1 от НК е приспаднал от така наложеното му наказание от 1 /една/ година лишаване от свобода 1 /един/ ден на дата 12.05.2023 година, когато е бил задържан по ЗМВР, като един ден задържане зачита за един ден лишаване от свобода.

Съдът на основание чл. 343г от НК е лишил подсъдимия И. Р. Г. от с. ***, Ловешка област от право да управлява МПС за срок от 1 /една/ година и 6 /шест/ месеца, считано от дата 12.05.2023 година, когато свидетелството му за управление на МПС е било иззето от органите на полицията.

Съдът е осъдил И. Р. Г. от с. ***, Ловешка област да заплати по сметка на ОД на МВР гр. Ловеч сумата от 75. 75 /седемдесет и пет лева и 75 ст./ лева разноси по делото, а по сметка на Районен съд гр.Тетевен сумата от 5. 00 /пет/ лева за служебно издаване на изпълнителен лист.

Пред настоящата инстанция е постъпила въззивна жалба от И. Р. Г., с която моли да се отмени постановената присъда и да се постановите нова, с която да се признае за невиновен или алтернативно да се измени присъдата и да му се наложи наказание лишаване от свобода от шест месеца с изпитателен срок три години и на основание чл. 55, ал. 3 от НК да не се налага лишаване от управление на МПС, или да се отмени присъдата и да се върне делото за ново разглеждане на РС-Тетевен за ново разглеждане от друг състав на съда, тъй като са налице противоречия в показанията на свидетелите и са допуснати процесуални нарушения.

Излага, че по делото са допуснати процесуални нарушения, тъй като съдията по делото е отменил хода на делото, даден на 17.08.2023 г. за разпит на свидетеля Т. Р.ов К., и в съдебно заседание на 21.09.2023 г. е преразпитал или разпитал отново свидетеля К.. Сочи, че са налице противоречия между свидетелските показания на Т. Р.ов К. на 17.08. и 21.09.2023 г., които излага пред тази инстанция.

Твърди, че при разпита на свидетеля М. П. И. също има противоречия, като е заявил, че при подаването на стоп палка колегата му К. е бил до него, но не си спомня дали е бил извън автомобила. Св. М. К. е твърдял, че на бензиностанцията е работила една жена, която е излязла навън, направила е физиономия и му е казала да провери водача за алкохол.

Защитата се позовава на показанията на св. М.Д.М., която е заявила, че е възприела автомобила на въззивника да влиза в бензиностанцията, като е слязъл, поздравил я и се е върнал да търси нещо в колата и в един момент

патрулката е спряла.

Излага се аргумент, че всички свидетели са единодушни, че неговият доверител е спрял близо до бензиностанцията и когато той се е опитал да излезе, св. М. И. е направил жест с ръка на св. М. да стои вътре в бензиностанцията. Защитата твърди, че патрулката е дошла от три до пет минути след въззивника и на бензиностанцията има записващи камери.

Защитата налага довод, че при тези съществени противоречия не може да се изгради единна и непротиворечива картина за това как е протекла проверката и какво се е случило там. Сочи, че РС-Тетевен не е обсъдил тези противоречия.

Пред тази инстанция процесуалният представител на въззивника излага, че прокуратурата и съдът не са изискали записите от камери, за да може по един безспорен и категоричен начин да се установи вината или невинността на доверителя му така, както повелява разпоредбата на чл. 303, ал.1 НПК. Навежда се становище, че присъда почива на предположения, като дори свидетелите полицаи взаимно си противоречат и съответно са в противоречие с третия свидетел. Счита, че следва да се кредитират показанията на св. М., която е казала на св. И. да провери въззивника за алкохол. Защитата твърди, че от нейните показания се установява, че Г. е пристигал на бензиностанцията, слязъл е от автомобила, влязъл в някакъв контакт с нея и отново се е върнал да вземе нещо от автомобила си.

Счита, че при постановяване на обжалваната присъда не е взето предвид Тълкувателно решение №1 /13.04.2023 г. по тълк. дело №122 на ВКС на ОС на НК, в което има създадена практика, че дори да има употреба на алкохол над 1. 2 промила, може да се наложи наказание, което да не е лишаване от правоуправление.

Моли да се съобрази, че ако доверителят му е бил виновен за употребата на алкохол, от това не са произтекли никакви вредни последици, същият не е допуснал ПТП, не е причинил вреди никому и в тази връзка би могло да се приложи посоченото тълкувателно решение.

В съдебно заседание въззивникът се явява лично и с адв. Д., който моли да се уважи жалбата по изложените в нея аргументи.

Представителят на ОП-Ловеч излага становище, че следва да се постанови решение, с което да се потвърди присъдата на първата инстанция.

Въззивникът в последната си дума моли да се отмени присъдата.

Настоящата инстанция, като съобрази постъпилата въззивна жалба и събраните по делото доказателства, намира за установено следното :

И. Р. Г. живее в с. ***, обл. Ловешка, не е осъждан, притежава свидетелство за управление на МПС и има налагани множество наказания за административни нарушения по ЗДвП.

На дата 11/12.05.2023 год. свидетелите Т. К. и М. И., служители в РУ на МВР гр. Ябланица, били дежурни по график и извършвали контрол на пътното движение в с. ***, обл. Ловешка област, по улица „Опълченска“, на паркинг „Добревски“.

Около 01.30 часа на 12.05.2023 година полицейските служители забелязали лек автомобил, който се движел в посока от гр. Луковит към гр. София, криволичейки по пътното платно. По тази причина св. И. подал сигнал със стоп палка и фенерче към водача на автомобила, за да го спре за проверка. Водачът на автомобила не спрял и продължил движението си, а от своя страна полицейските служители го последвали с патрулен автомобил „Опел Астра“, с ДКН№ *****. Автомобилът приближил бензиностанция „Петрол“, на улица „Опълченска“ № 55, спрял и водачът на автомобила слезъл от него. Полицейските служители, които били непосредствено зад него, установили, че същият се движел нестабилно и по тази причина предприели проверка, като поискали документите на водача и на автомобила. Водачът представил свидетелство за управление на МПС и документи на автомобила. Полицейските служители установили, че водач на автомобила е И. Р. Г., който е правоспособен водач на МПС и че управлявания от него автомобил „БМВ 320Д“, с ДКН№ *****, е негова собственост. По време на проверката те усетили, че от Г. се носи миризма на алкохол и го поканили да бъде изпробван за алкохол с техническо средство.

Служителите на полицията извършили проверка на Г. в 01. 36 часа с техническо средство Дрегер 7510, с № ARDN 0030, което отчело наличие на алкохол от 1. 86 промила. Те издали талон за медицинско изследване на кръвта с №0040040 и придружили Г. до ФСМП гр.Ябланица, където е дал кръв за химическо изследване.

На Г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, който е подписан от него без възражения. С АУАН били иззети свидетелството за управление на МПС, свидетелството за регистрация на МПС, втора част, свалени и иззети са и регистрационните номера на автомобила. Г. е задържан за срок от 24 часа по ЗМВР.

От протокола за химическо изследване № 70 от 12.05.2023 год. се установява, че концентрацията на алкохол в кръвта на подсъдимия Г. е била от 2. 37 промила.

Въззивната инстанция изцяло споделя така установената фактическа обстановка от първата инстанция.

Жалбата е неоснователна.

Правилен и обоснован е извода на съда, че И. Р. Г. е осъществил от обективна и субективна страна признаците от състава на престъплението по чл. 343б, ал. 1 НК, като на дата 12.05.2023 год., около 01.40 часа, в с. ***, обл. Ловешка, по улица „Опълченска“ в посока на движение гр. София, е управлявал моторно превозно средство-лек автомобил „БМВ 320 Д“, с ДК№ *****, негова собственост, с концентрация на алкохол в кръвта си над 1. 2 промила, а именно 2. 37 /две цяло тридесет и седем/ промила, установено по надлежния ред с протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта № 70/12.05.2023 година на Научно-техническа лаборатория /НТЛ/ при ОД на МВР гр. Ловеч.

От обективна страна въззивникът е осъществил изпълнителното деяние на посоченото престъпление чрез действие, като на посочената дата и място е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта си над 1. 2 промила - 2. 37 /две цяло тридесет и седем/ промила. Концентрацията на алкохол в кръвта е установена с протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта № 70/12.05.2023 година на Научно-техническа лаборатория /НТЛ/ при ОД на МВР гр. Ловеч.

От субективна страна деянието е извършено виновно, при пряк умисъл, като въззивникът е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал тяхното настъпване.

Неоснователно е възражението на защитата, че обвинението не е доказано по безспорен и несъмнен начин така, както изисква по НПК. Този аргумент е бил изложен пред първата инстанция, обсъден от нея и правилно е отхвърлен като неоснователен.

Процесуалният представител на въззивника излага, че съдът не е обсъдил противоречията в показанията на св. Т. Р.ов К., М. П. И. и М.Д.. РС-Тетевен е обсъдил показанията на тези свидетели и е приел, че от тях се установява, че въззивникът е управлявал МПС на посочената дата и място, подаден му е сигнал за проверка, на който не е спрял, като полицейските служители са го проследили. От показанията на полицейските служители се

установява, че на водача на автомобила е издаден талон за медицинско изследване на кръвта с №0040040. Те са придружили Г. до ФСМП гр.Ябланица и той е дал кръв за химическо изследване. Тази инстанция, както и първата, приема, че показанията на свидетелите са точни, конкретни, последователни, непротиворечиви и съответстват на съставените от тях писмените доказателства.

Не е допуснато отстранимо съществено процесуално нарушение, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1-3 НПК, което да води до отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане. Съдът е изпълнил задълженията си, като в мотивите е посочил кои доказателства кредитира и по какви съображения.

Управлението на автомобила след употреба на алкохол от въззивникът е установено по безспорен и несъмнен начин от показанията на посочените свидетели /Т. Р.ов К., М. П. И. и М.Д./, които съответстват на съставените от св. К. и И. писмени документи – АУАН, талон за медицинско изследване и заповед за задържане на лице, които са приобщени по съответния процесуален ред като писмени доказателства. Концентрацията на алкохол в кръвта на въззивника се установява от протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта № 70/12.05.2023 година на Научно-техническа лаборатория /НТЛ/ при ОД на МВР гр. Ловеч.

По изложените мотиви тази инстанция приема, че обвинението е доказано по безспорен и несъмнен начин и не е било необходимо по делото да се изискат записите от охранителната камера на бензиностанцията, тъй като фактическата обстановка по делото е изяснена.

Жалбата е неоснователна и в частта, с която се иска да бъде изменена присъдата, като бъде намален размера на наказанието лишаване от свобода на шест месеца.

Правилно и законосъобразно съдът е наложил на въззивника за престъплението по чл. 343б, ал. 1 от НК наказание от една година лишаване от свобода и глоба от 200. 00 лева, която да заплати в полза на държавата. В НК за престъплението по чл. 343б, ал.1 от НК е предвидено наказание от една до три години и глоба от двеста до хиляда лева. Първата инстанция е определила наказания към минимален размер, предвиден в закона, като е съобщила като смекчаващи вината обстоятелства чистото съдебно минало на

въззивника, а като отекчаващи вината обстоятелства - налаганите му множество административни наказания по ЗДП и високата концентрация на алкохол в кръвта на подсъдимия. Не са налице други смекчаващи вината обстоятелства, които следва да се съобразят при определяне на размера на наказанието на Г., а такива не се сочат от защитата и от въззивника.

РС-Тетевен в съответствие с чл. 66, ал. 1 НК е отложил изпълнението на така наложеното на И. Р. Г. от с. ***, Ловешка област наказание от 1 /една/ година лишаване от свобода за изпитателен срок от 3 /три/ години от влизане на присъдата в сила. Налице са условията за приложение на чл. 66, ал. 1 НК, тъй като въззивникът е неосъждан, наложеното наказание е до три години лишаване от свобода и целите на наказанието могат да бъдат постигнати с прилагане на института на условно осъждане.

Неоснователна е жалбата и в частта, с която се иска да бъде намален размера на наложеното наказание по чл. 343 г от НК лишаване от право да управлява МПС от 1 /една/ година и 6 /шест/ месеца на 6 месеца. Тази инстанция приема, че РС - Тетевен правилно е определил на Г. размера на наказанието лишаване от право да управлява МПС. При определяне на неговия размер следва да се съобрази като смекчаващо вината обстоятелство чистото съдебно на въззивника, а като отекчаващи вината обстоятелства - налаганите му множество административни наказания по ЗДвП и високата концентрация на алкохол в кръвта. Пред настоящата инстанция не се сочат от въззивника и неговата защита други смекчаващи вината обстоятелства, а такива не се установиха по делото, които да доведат по определяне на по-нисък размер на наказанието лишаване от право да управлява МПС.

Процесуалният представител на въззивника се позовава на ТР № 1/13.04.2023 г. на ВКС по т.д. № 1/22 г., съгласно което „Разпоредбата на чл. 343г от НК по отношение на кумулативно предвиденото наказание „лишаване от право“ по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК не изключва приложението на чл. 55, ал. 3 от НК в случаите, в които основното наказание за извършено престъпление по чл. 343, чл. 343а, чл. 343б и чл. 343в, ал. 1 от НК, е определено при условията на чл. 55 от НК“. В конкретния казус основното наказание наложено на въззивника не е определено при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК. По делото не са налице предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от НК и не следва да се прилага чл. 55, ал. 3 НК за наказанието

лишаване от право да управлява МПС.

Защитата моли да се съобрази, че ако доверителят му е бил виновен за употребата на алкохол, от това не са произтекли никакви вредни последици, същият не е допуснал ПТП, не е причинил вреди никому и в тази връзка би могло да се приложи посоченото тълкувателно решение. В съставът на престъплението по чл. 343б, ал. 1 от НК не са включени: настъпване на вредни последици, причиняване на ПТП и вреди на други лица. Те са елементи от други състави на престъпления по НК /по-тежко наказуеми/ и не следва да се съобразяват като смекчаващи вината обстоятелства при определяне на размера на наказанието на въззивника. Престъплението по чл. 343б, ал. 1 НК е осъществено, когато е налице управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 1.2 промила, установена по надлежен ред. Ако при извършване на деянието, са настъпили вредни последици, причинено е ПТП или са причинени вреди на други лица, то правната квалификация на деянието ще е друга.

ОС-Ловеч намира, че правилно са определени вида и размера на наказанията на въззивника и чрез тях ще се постигнат целите на наказанието, посочени в чл. 36 НК.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК, съдът е осъдил И. Р. Г. от с. ***, Ловешка област да заплати по сметка на ОД на МВР гр. Ловеч сумата от 75. 75 /седемдесет и пет лева и 75 ст./ лева разноси по делото, а по сметка на Районен съд гр.Тетевен сумата от 5. 00 /пет/ лева за служебно издаване на изпълнителен лист.

При служебната проверка на присъдата не се установиха основания за нейната отмяна или изменение.

Въззивната инстанция приема, че следва да бъде потвърдена присъда № 15/21.09.2023 г. по НОХД № 154 по описа за 2023 г. на РС - Тетевен.

Водим от гореизложеното и на основание **чл. 338 от НПК**, Ловешкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖАВА присъда № 15/21.09.2023 г. по НОХД № 154 по описа за 2023 г. на РС - Тетевен.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____